

× *Pachyveria* cv. 'Albocarinata'

syn. *Pachyveria scheideckeri* var. *albocarinata* Walth. in Cact. & Succ. J. (U.S.), 6, 55 (1934), Jacobsen, Handbuch der Sukk. Pfl., 2, 903 (1954). *Echeveria albocarinata* Hort.; *Echeveria scheideckeri striata* Haage Jr. Cat. 1935, nom.

Over deze cultuurvorm vindt men in de literatuur vrijwel niets vermeld. WALTHER schrijft slechts: „bladeren wit gestreept”. JACOBSEN beschrijft haar: „Als de soort (bedoeld wordt *Pachyveria* 'Scheideckeri'), bladeren aan de onderzijde met wit getekende kiel”.

Onze conclusie na observatie van deze hybride is, dat bovengenoemde kenmerken onvoldoende zijn om dergelijke exemplaren als aparte variëteit te beschouwen. Als men een partij uit bladstek gekweekte planten van *Pachyveria* 'Scheideckeri' bekijkt, zal men opmerken, dat een groot deel wit

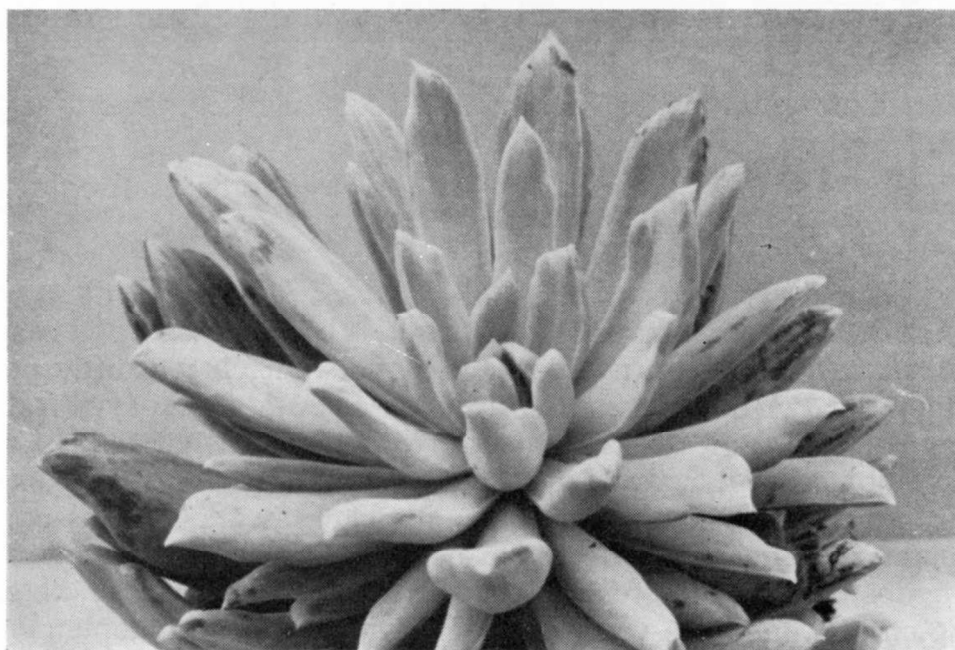

Fig. 11 — × *PACHYVERIA* cv. 'ALBOCARINATA' foto: de Klark.

gestreept is. Deze eigenschap is zeker niet constant en niet zelden ziet men dergelijke wit gestreepte exemplaren bij verdere groei weer volkomen groen worden. Ook het omgekeerde is het geval. Bladstekken van groene planten zijn dikwijls wit gestreept. Daar, mede door cultuurinvloeden, de witte strepen ontstaan of verdwijnen, moeten o.i. deze planten tot *Pachyveria* 'Scheideckeri' gerekend worden.

Al ligt het voor de hand aan te nemen, dat wit gestreepte exemplaren en de hier afgebeelde bijna chlorophylloze vorm twee uitersten van eenzelfde eigenschap zijn, die in elkaar overgaan, wij zagen de bonte vorm nooit geleidelijk uit wit gestreepte planten ontstaan. Voor deze bonte vorm, waarvan $\pm 50\%$ van het bladoppervlak geen bladgroen bezit, willen wij

de naam *P. 'Albocarinata'* (letterlijk: wit gekield) handhaven. Deze planten blijven in cultuur constant en slechts bij uitzondering — zie foto — zijn één of meer der gevormde zijscheuten volkomen groen. Eénmaal zagen wij een normale plant van *P. 'Scheideckeri'* met aan de voet een volkomen bonte zijstek.

P. 'Albocarinata' onderscheidt zich duidelijk van *P. 'Scheideckeri'* door de onregelmatige, vaak cilindervormige bladeren, die korter en smaller zijn, vaak enigszins misvormd en sterk wit berijpt. De bladeren verkleuren

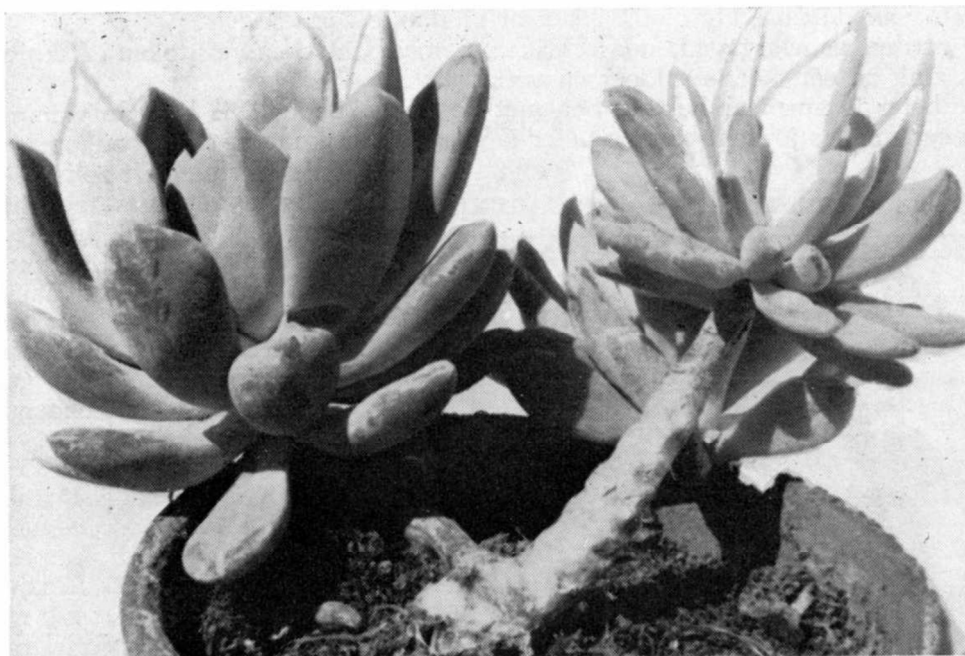

Fig. 12 — × *PACHYVERIA* cv. 'ALBOCARINATA' met normale zijstek aan de voet van de plant (links op de foto). foto: de Klark.

onder invloed van de zon en lagere temperaturen vaak fraai rose. De bloemen zijn lichter dan van *P. 'Scheideckeri'* en meestal misvormd. De groei van deze planten, hoewel minder sterk dan van *P. 'Scheideckeri'*, is nog wel redelijk te noemen.

Vermenigvuldiging kan slechts geschieden door het afnemen van de zijscheuten. Uit bladstek is deze plant door gebrek aan voldoende chlorophyl niet te kweken.

Door de fraaie, sterk wit berijpte rozetten een plant die waard is in de cultuur gehandhaafd te blijven.

CUBA : CACTUSGORDIJN

„Het Parool” van 30 december 1961 schrijft :

NEW YORK (A.P.) — De Cubaanse regering van Fidel Castro heeft een begin gemaakt met het planten van een muur van messcherpe cactusplanten rondom de grote Amerikaanse marinebasis op Cuba aan de baai van Guantánamo.

De muur is een vijf meter brede strook bajonetgras — een cactusplant met lange scherpe bladen, die er uitzien als slaggersmessen en bijna even doeltreffend zijn — aldus de New York World-Telegram and Sun. De Amerikanen, die op Guantánamo gelegerd zijn noemen de muur „Castro's cactusgordijn”, aldus het blad.

Waar cactussen(??) al niet goed voor zijn !

Uitewaal.